

RECURSOS EDUCATIUS

Mans menudes, grans accions

Recursos educatius

QUÈ ÉS innov@ARTS?

És un projecte d'innovació educativa impulsat per la Direcció General d'Innovació i Inclusió Educativa que agrupa set modalitats de programes en què conflueixen la innovació, la inclusió, les llengües i les arts, amb la finalitat de promoure experiències educatives i creatives a través de la música, la dansa, les tradicions, el cine, la ràdio, el teatre i les arts plàstiques i visuals.

innov@ARTS promou el desenvolupament de l'expressió artística i la creativitat als centres educatius, atés que les arts potencien vies de transformació educativa que milloren l'adquisició de competències, aporten elements emocionals i afavoreixen aprenentatges interdisciplinaris que atenen a la diversitat i fomenten la inclusió.

QUÈ ÉS innov@cant?

És un programa educatiu que impulsa el desenvolupament de l'expressió musical i escènica i el foment de la creativitat artística i comunicativa mitjançant la interpretació d'una composició musical i teatral.

innov@CANT permet, a més, posar en contacte l'alumnat i el professorat amb les bandes de música, entitats artístiques de gran rellevància en la vida cultural dels pobles i ciutats del territori valencià.

innov@CANT és un dels set programes que formen el projecte *innov@ARTS*, impulsats per la Direcció General d'Innovació i Inclusió Educativa en què conflueixen la innovació, la inclusió, les llengües i les arts.

Recursos educatius

A | MANS MENUDES, GRANS ACCIONS

Personatges

Sinopsi

Escenografia

Vestuari

Escena Inicial

Cançó 1. Obertura – L'escola

Escena 1

Cançó 2. Jo no calle!

Escena 2

Cançó 3. La cançó del corriol

Escena 3

Cançó 4. Junts podrem

Escena 4

Cançó 5. La rumba de les 5 erres

Escena 5

Cançó 6. De l'escola al món!

B | PROPOSTES DIDÀCTIQUES

C | AUTORIA

A | MANS MENUDES, GRANS ACCIONS

Personatges

Alumne/a 1
Alumne/a 2
Alumne/a 3
Alumne/a 4 } Per a l'escena inicial

Narrador/a (Pot seure junt a la banda)

Eva

Robert

Paula

Vicent

Rosa

Sinopsi

Paula és una jove amb uns interessos no massa comuns en la seua escola. Una situació d'assetjament serà el punt de partida per posar en comú els personatges de la nostra història. Junts descobriran que és molt més el que els uneix que el que els separa: l'amor pels animals i la vida marina, la necessitat de posar en marxa algunes mesures quotidianes per a fer possible la supervivència d'algunes de les seues espècies favorites i la sostenibilitat del planeta. Tots i totes juntes, amb les seues mans menudes, duran a terme grans accions pel canvi.

Escenografia

Amb l'objectiu de facilitar la posada en escena de la cantata, totes les escenes es duran a terme al mateix escenari. La cantata està ambientada en un centre educatiu del futur. Es convida els participants a imaginar una escenografia pròpia, però a grans trets, es pot alternar una decoració de corredor de centre educatiu –amb taquilles, portes i quadres– amb escenes d'aula, amb cadires i taules.

Vestuari

La persona narradora vestirà de negre. La resta, amb roba còmoda i quotidiana amb la que assistiria a l'escola.

Escena Inicial

Apareixeran quatre alumnes movent un teló de fons amb el dibuix d'una aula del futur. També poden traure una escenografia que situe l'acció en una escola.

ALUMNE/A 1: Vinga, ràpid, que fem tard!

ALUMNE/A 2: Ja t'havia dit que no anàvem bé de temps.

ALUMNE/A 3: I com voleu que anem corrent amb esta tela tan gran/ amb tant de trasto?

ALUMNE/A 4: Afanyeu-vos, que la gent està a punt d'arribaaaaaa-ai mare! Però si ja estan ací. I ara... què fem?

Fan un rogle per a pensar. Fan com que murmuren i s'ha d'escoltar al final: Vinga, sí. Improvisem!

ALUMNE/A 1: Eh... benvinguts i benvingudes a... eh... l'escola del futur...

ALUMNE/A 2: *(En veu baixa, entre ells)* necessitem un mestre.

ALUMNE/A 3: Ah sí, un mestre o una mestra! N'hi ha algun o alguna per ací?

Algun mestre/a participant (o algun alumne/a que faça el paper de mestre) eixirà i dirà "Jo soc mestre/a".

ALUMNE/A 4: Perfecte, ja en tenim un/a.

ALUMNE/A 1: I què més ens falta?

ALUMNE/A 2: A veure, què tenim? *(assenyalant el decorat)* El decorat...

ALUMNE/A 3: *(assenyalant el públic)* També ha vingut el públic...

ALUMNE/A 4: *(assenyalant el mestre o la mestra)* El/la mestra...

ALUMNE/A 1: Ah! Clar! Ja sé que ens falta: els alumnes!

ALUMNE/A 2: Ai, caram! Sí. Hi ha alguns alumnes per ací?

Tots els alumnes participants respondran des de fora d'escena. Síiiii!

ALUMNES 1, 2, 3 i 4: Doncs que passen els nostres alumnes! Un fort aplaudiment!

Cançó 1. Obertura – L'escola

És un lloc molt especial,
un lloc particular.
On podem estimar,
aprendre i respectar.

Un espai sempre ple
de ganes de saber.
Si em preguntes quin és
jo t'ho diré.

Una escola és
molt més que un edifici.
Un lloc per a compartir, sí!
D'encontre amb els demés

La curiositat
que busca cada dia
aprendre què és la vida,
saber per estimar.

L'ESCOLA (un lloc per a investigar)
L'ESCOLA (és una segona llar)
L'ESCOLA (també estàs convidat a)
L'ESCOLA (a mi m'agrada anar)

Amb els meus amics
i les meues amigues

compartisc tots els dies
moments molt divertits.

Cada dia aprenc,
és tota una aventura.
Amb amistat i amb cura
tu pots venir també (a)

L'ESCOLA (un lloc per a investigar)
L'ESCOLA (és una segona llar)
L'ESCOLA (també estàs convidat a)
L'ESCOLA (a mi m'agrada anar)

És un lloc molt especial,
un lloc particular.
On podem estimar,
aprendre i respectar.
Un espai sempre ple
de ganes de saber.
Si em preguntes quin és
jo t'ho diré:

A l'escola!!!

Escena 1

(Apareix NARRADOR/A).

NARRADOR/A: Les escoles són com societats xicotetes. De vegades passen coses bones, i altres, coses... no tan bones. Sembla un dia més a la nostra escola. Com sempre, els i les alumnes han saludat els seus mestres...

(Els xiquets i les xiquetes que canten saluden amb la mà els mestres amb què han eixit a cantar i els/les mestres els saluden també.)

... També saluden els seus companys i les seues companyes... *(se saluden i s'abracen entre ells).*

...A les classes s'han fet un fum de coses: s'han contat contes, s'ha parlat de persones que han ajudat a canviar el món, s'ha investigat i la gent ha fet preguntes.

(Canvia a to de preocupació). Però quan arriba l'hora del pati, Paula, una alumna que ha arribat fa poc al centre es creua amb Eva i Robert. Paula és tímida i un poc solitària. I Eva i Robert són... en fi, vosaltres ho veureu.

Apareix Paula per una banda de l'escenari. Camina amb tímidesa, lentament, amb el cap baix i abraçada al seu quadern. A l'altra banda, apareixen Eva i Robert que l'assenyalen xiuxiuejant entre ells i rient-se.

EVA: Has vist la rareta de quart?

ROBERT: Sí! És més rara que un gos verd! Mira-la! Sempre sola i abraçada a eixa llibreta. Què deu tindre dins?

EVA: Eh! Tu, rareta! Què escrius en eixa llibreta?

ROBERT: *(Amb to de burla i amenaçador).* Sí! Que no ens ho voldries ensenyar?

PAULA: (*Una mica espantada*). Eh... no! I no soc rareta, sabeu?
(*intenta passar per un costat d'Eva i Robert però ells li tallen el pas*).

EVA: Com que no ens ho vols ensenyar? Dona'm eixe quadern! (*Li estira el quadern*).

PAULA: Ei! Que és meu! No me'l pots furta! (*Eva li'l furta*). Torna-me'l.

ROBERT: Doncs ara és nostre, rareta.

Apareixen VICENT i ROSA per l'altra banda de l'escenari

ROSA: Eh! Però es pot saber què passa ací?

PAULA: M'han furtat el quadern.

EVA: Només li l'hem agafat un momentet.

ROBERT: Sí, tampoc cal que es pose així.

VICENT: Com que no cal? Si el quadern és seu no teniu per què furta-li'l. Va, vinga! Torna-li'l.

ROBERT: (*amb la mirada enfadada*). Ací tens, rareta.

EVA: Sí, però ens tornarem a veure... (*Se'n van*).

VICENT: Estàs bé, Paula?

PAULA: Sí, però la veritat és que m'han fet por. Gràcies per ajudar-me.

ROSA: No ens has de donar les gràcies, Paula. És el mínim que podíem fer. No podíem quedar-nos callats.

Cançó 2. Jo no calle!

Potser tu creus que no és tan greu,
penses que no, que no passa res.
Mirar a un altre, a un altre costat
pot semblar molt menys complicat.

Però pensa en qui patix
en silenci i sense amics
un abús d'algú més fort
és que hora de dir que no!

Jo no calle,
jo no calle més.
Contra el bullying,
tots a una veu.

Jo no calle,
jo no calle més.
Si ens unim tots,
ho aconseguirem.

Si fem xarxa i ajudem
a la gent que no té veu,
el bullying s'acabarà
i a l'escola hi haurà pau.

Mira als ulls als teus amics,
junts podeu, sabeu que sí.

Colze a colze som més forts.

Contra el bullying diem NO!

(Part narrada)

*Jo no calle,
que et bullying et ratlle.*

*Alça la veu,
alça-la al vent ben potent!*

*Crida fort,
contra el bullying
digues NO.*

*Juntes ho aconseguirem,
és l'hora de ser valents!*

Jo no calle,
jo no calle més.
Contra el bullying,
tots a una veu

Jo no calle.
Jo no calle més.
Si ens unim tots,
ho aconseguirem.

Escena 2

(Tornen a aparéixer PAULA, VICENT i ROSA).

NARRADOR/A: Ja ho déiem: l'escola és com una societat xicoteta. Malauradament, hi ha alguna gent a qui no sembla importar-li fer mal als altres. Però també, per sort, hi ha gent disposada a ajudar i fer el bé. Després de rebre ajuda, i descobrir que els seus nous amics alcen la veu contra el bullying, Paula compartirà amb Rosa i Vicent un xicotet secret.

PAULA: Gràcies, amics. Ara sé que puc comptar amb vosaltres. Com vos dieu?

VICENT Jo soc Vicent.

ROSA: I jo, Rosa. I, per cert, li han fet alguna cosa a la teua llibreta?

PAULA: Afortunadament, no li ha passat res.

VICENT: Encara sort!

PAULA: Tampoc és que guarde cap secret ací dins. Només són els meus dibuixos.

Rosa: Mira quina casualitat! A Vicent també li agrada dibuixar!

Paula: Ah, sí? Jo dibuixe sobretot pardals. M'encanten les aus.

ROSA: I ens ensenyaries algun dibuix?

(Paula els mostra la llibreta).

VICENT: Ei! Són molt bonics!

ROSA: I tant! Però tinc una pregunta. Quin és este pardal? És el que més vegades has dibuixat.

PAULA: Este és el meu favorit. Es diu corriol camanegre. És un pardal en perill d'extinció.

VICENT: Ostres, pobret.

ROSA: I això per què? Què li passa?

PAULA: Vos ho contaré.

Cançó 3. La cançó del corriol

És petit, de bec curt,
ploma fina i ben bonic.

De pit blanc, ales marrons,
ullets negres, que graciós!

Va volant pel cel blau.
Vola i vola, quin pardal.

A la platja pon els ous
a l'estiu el corriol.

Hem destruït sa casa,
amb les platges brutes
el corriol no pot criar.

Si no actuem ben prompte
i ens posem en marxa
el corriol s'extingirà.

Cada any quan ve el solet
al Mediterrani ve.

Busca un raconet tranquil
per poder fer els seus nius.

Li agrada menjar cuquets,
prop del mar ell viu molt bé.

I ara el pobre corriol
està en perill d'extinció.

(Part narrada)

*I ara el pobre corriol
està en perill d'extinció.*

Escena 3

(Apareix NARRADOR/A).

NARRADOR/A: Com heu vist, Paula dibuixa en el seu quadern corriols camanegres. Sent molta pena de pensar que, si no actuem prompte, potser no tardarà en extingir-se. Però sabeu què? Que l'amor pels animals pot unir persones molt diferents. Fins i tot a aquella gent que vol mostrar-se molt dura per fora, però per dins té un cor tendre. Després que Paula haja explicat tot el que sap sobre el corriol camanegre a Vicent i Rosa, Robert i Eva tornen a aparèixer al corredor. Què passarà? Es repetirà l'abús o potser és el moment d'un encontre amistós?

(Apareixen PAULA, VICENT i ROSA).

VICENT: Caram, Rosa, no sabia que el pobre corriol estava tan amenaçat.

ROSA: Jo no sé si n'he vist mai cap. Voleu que quedem alguna vesprada per intentar veure'ls a la platja?

PAULA: Clar! M'encanta la idea. Jo vaig moltes vesprades amb el meu quadern per a dibuixar-los mentre escolte les ones. Què vos pareix si anem el proper di... *(Talla la frase perquè Vicent assenyala que, per l'altra banda de l'escenari tornen ROBERT i EVA).*

ROBERT: *(Amb to amenaçador).* Què, encara esteu ací?

EVA: Ja t'has eixugat les llàgrimes, plorona?

Rosa: Escolteu, però es pot saber quina actitud és eixa? Abuseu d'una persona només perquè és nova?

VICENT: Sí, perquè no feu l'esforç de conèixer-la una miqueta? Ha arribat fa poc i el que necessita és a gent que la pugua acollir, no que li furte el quadern.

ROSA: És que no vos fa vergonya?

VICENT: Si la coneguéreu veuríeu que és molt sensible. I una amant dels animals!

ROSA: Per cert, Eva... a tu no t'agradaven també els animals?

ROBERT: A ella? Clar! És una fanàtica del món dels peixos.

EVA: Xsss! Calla!

ROBERT: A veure si ara tindràs vergonya, dona!

EVA: No... però... bé, sí. M'agraden molt els peixos.

VICENT: Doncs ara estàvem parlant precisament d'anar un dia a la platja.

ROSA: A Paula li agraden molt els pardals! Veieu com si vos preocupeu per conèixer altres persones descobriu que teniu molt en comú?

VICENT: Què? Voleu vindre amb nosaltres?

ROBERT: Però... No sé... tu què dius, Eva?

EVA: Doncs... que... supose que primer ens hauríem de disculpar amb Paula. (A PAULA). Ens perdones pel que t'he dit abans? Voldries que anàrem a la platja amb tu?

PAULA: Clar que vos perdone. El que heu fet abans no m'ha agradat, però si estimeu els animals, estic segura que és perquè en el fons sou bones persones.

ROSA: Paula ens estava parlant sobre un pardal: el corriol camanegre. Està en perill d'extinció perquè les platges estan massa brutes.

VICENT: Tinc una idea! I si quan anem a la platja recollim tot el fem i les deixalles que trobem per allí abans d'anar a veure al corriol camanegre?

EVA: Nosaltres? Però si només som xiquets i xiquetes. Només amb cinc persones no podrem netejar una platja sencera.

ROBERT: Però la podrem deixar més neta del que estava abans que arribàrem. I això ja és molt!

ROSA: Tinc una idea! I si ho proposem a la resta de gent de la classe? Podria funcionar, no trobeu?

PAULA: Els ho diem?

VICENT: Sí, anem!

(*Se'n van*).

Cançó 4. Junts podrem

Dona'm la mà
perquè tots junts serà possible.
Dona'm la mà per construir junts un demà.

Dona'm la mà
per fer del món un lloc més lliure.

Dona'm la mà
perquè tots junts podrem amb tot.

Mireu les meues mans,
encara són menudes.
Potser no som molt grans
però som el futur.

És hora de pensar
En quin món volem viure.
És hora d'actuar
per fer-lo sostenible.

Dona'm la mà
perquè tots junts serà possible.
Dona'm la mà per construir junts un demà.

Dona'm la mà
per fer del món un lloc més lliure.

Dona'm la mà
perquè tots junts podrem amb tot.

Col·laborem

per començar un canvi.

Un món més net,
més just, més solidari.

Tu i jo podrem
si comptem amb la teua ajuda.

Tu i jo podrem
si em dones la mà.
Si em dones la mà.

Dona'm la mà
perquè tots junts serà possible.
Dona'm la mà per construir junts un demà.

Dona'm la mà
per fer del món un lloc més lliure.

Dona'm la mà
perquè tots junts podrem amb tot.

Dona'm la mà!

Escena 4

(Apareix NARRADOR/A).

NARRADOR/A: Els nostres amics han unit les seues forces i, tots junts, han aconseguit netejar un tros de platja. Allí, han pogut contemplar alguns corriols i han parlat dels peixos que més els agraden. Els ha sorprés molt la quantitat de plàstic que pot acumular-se en una platja tan menuda. Tot això els fa reflexionar... Quines mesures poden prendre en la seua escola per a reduir la quantitat de residus i plàstics que es generen. Un futur més net serà possible només si tots adoptem xicotetes accions. Quines seran les que proposen els xiquets i xiquetes d'esta escola?

EVA: Que bé ens ho vam passar ahir!

PAULA Sí! Crec que mai havia conegut ningú que sabera tant de peixos com tu, Eva.

ROBERT: Doncs tu eres tota una experta en el corriol.

ROSA: Tant de bo la neteja de plàstics que vam fer ahir ajude el corriol a fer els seus nius este estiu.

VICENT: I també evite que la mar s'embrute més i els peixos puguen viure en un mar net.

EVA: Però... sabeu que estava pensant ahir, quan vaig tornar a casa?

TOTS: Què?

EVA: Que hem de fer alguna cosa per no generar tants residus!

PAULA: Sí! Quina muntanya que en vam fer ahir!

ROBERT: Teniu tota la raó! Crec que no sabem la quantitat tan gran que generem fins que no posem totes les deixalles juntes.

ROSA: I què podríem fer.

VICENT: No sé... pensem!

(Tots pensen).

VICENT: Crec que tinc una idea! I si proposem al centre algunes estratègies per a reduir el nostre consum de plàstics?

ROSA: Ei! Doncs això sona molt bé.

ROBERT: Podríem parlar amb els mestres per a que ens ajudaren, no?

PAULA: Jo crec que a ells també els agradaria la idea!

EVA: Podríem posar en pràctica allò que vam parlar a classe fa unes setmanes.

PAULA: A què et referixes? Jo ara mateix no recorde ni què vam parlar ahir!

ROBERT: Allò de les 5 erres?

ROSA: Ah! Sí! Les 5 erres!

VICENT: Quines eren... eh... Ah! Ara les recorde: Reciclar! (*Va posant una mà al mig i els altres van posant-la damunt.*)

ROSA: Reduir!

PAULA: Reutilitzar!

ROBERT: Rebutjar!

EVA: I reparar! Crec que tenim entre mans una bona idea. Li la comentem a la mestra?

TOTS: Sí!

(*Se'n van*).

Cançó 5. La rumba de les 5 erres

Si el que vols és gaudir de la vida
el millor és viure-la senzilla.
No fa falta acumular tanta cosa,
l'essencial per a viure és molt poc.

Si repares tot allò que pots
tu també estaràs cuidant el món.

Rebutja usar tot el que no cal,
seràs feliç si necessites poc.

Canvia el xip! Canvia el xip! Canvia el xip!
Amb poquet tu pots viure feliç!
Canvia el món! Canvia el món! Canvia el món!
Canta la rumba de les 5 erres.

Si també t'estimes el planeta,
reduïx l'aigua que ix per l'aixeta.
En recorda't del pobre corriol
Neteja la platja i a gaudir del sol.

Si repares tot allò que pots
tu també estaràs cuidant el món.
Rebutja usar tot el que no cal,
seràs feliç si necessites poc.

Reduïx,
Rebutja,
Repara, reutilitza i
Recicla.

Canvia el xip! Canvia el xip! Canvia el xip!
Amb poquet tu pots viure feliç!
Canvia el món! Canvia el món! Canvia el món!
Canta la rumba de les 5 erres.

Escena 5

(Apareix NARRADOR/A).

NARRADOR/A: Els xiquets i xiquetes de la nostra escola han decidit posar en marxa una sèrie d'accions basades en les 5 erres: reduir, reciclar, rebutjar, reparar i reutilitzar. I sembla que s'ho han agafat amb ganes! Fan un fum de coses! Per exemple, tots els xiquets i xiquetes que poden van caminant cada matí. També han reduït l'ús de l'aigua de les aixetes a allò necessari. I eviten els plàstics i els materials d'un sol ús per embolicar l'entrepà. Així, ajuden a reduir la quantitat de residus que acaben a la platja, fent mal a ocells com el corriol camanegre o als peixos que viuen al mar. Però... i si això només fora el principi? Els nostres amics, junt amb les seues mestres, es proposen dissenyar un projecte d'aprenentatge-servici per a construir, més enllà de la seua escola, una ciutat més sostenible.

(Apareixen els cinc amics)

PAULA: És increïble com a poc a poc hem aconseguit reduir la quantitat de residus que generem!

ROBERT: Recordeu els primers dies, quan féiem aquelles xarrades a les classes per convidar la gent a dur més fruita per a esmorzar i embolicar els entrepens amb materials reutilitzables?

ROSA: Al principi la gent no estava massa convençuda, eh?

VICENT: Però, a poc a poc, quan ens vam proposar no omplir més d'una paperera de paper d'alumini, ho vam aconseguir!

EVA: I què em dieu de la setmana de les botelles reutilitzables? A poc a poc, la gent va acabar portant-les i ja pràcticament ningú porta botelles de plàstic.

PAULA: Sabeu que em va dir ahir el mestre? Que podem estar ben orgullosos del que hem aconseguit. El que hem fet són xicotetes accions però el resultat és molt gran.

ROSA: Sí, a mi també m'ho ha dit, i sabeu que li vaig proposar?

TOTS: Què?

ROSA: Si no seria possible parlar amb l'Ajuntament del poble per intentar dur estes mesures a altres escoles. I fins i tot a la resta de la ciutadania.

VICENT: Ah, sí? I què et va dir?

ROSA: Que podríem crear un projecte per a proposar-lo a les persones de l'Ajuntament.

PAULA: Ei! Eixa és molt bona idea. Vicent, vols que fem tu i jo els dibuixos per al cartell?

VICENT: M'agrada la idea, vinga!

EVA: Nosaltres tres podríem escriure un text perquè la gent de l'escola el firme! M'ajudes, Rosa?

ROSA: I tant que sí!

ROBERT: Doncs jo crec que parlaré amb la mestra de Música! Crec que el millor que podríem fer perquè la gent s'assabente del projecte que estem duent endavant serà crear una cançó!

PAULA: Caram, amics! Com han canviat les coses! Fa unes setmanes estàvem quasi barallant-nos i ara, mireu, ací tots junts encetant un gran projecte.

VICENT: Crec que este és un bon camí! Potser les nostres mans són menudes, però junts podem fer grans accions.

EVA: Què? Ens posem en marxa!

TOTS: Sí! A treballar!!!

(Se'n van).

Cançó 6. De l'escola al món!

Tot comença en una escola
aprenem i descobrim
que és gran el món que ens envolta,
on creixem i anem vivint.

Aprenem a dir paraules,
també a escriure i a llegir,
a dir tots els noms dels arbres,
els animals i els amics.

Els valors que ens heu transmés:
amistat, salut i amor,
els apliquem cada dia
per poder viure millor.

(Part narrada)

*Quan siga major
recordaré estos dies.*

*Ho faré amb il·lusió,
ho faré amb un somriure.*

*Recordaré l'amor
que vaig rebre a les aules.*

*Recordaré les cançons,
vos recordaré a vosaltres.*

A l'escola hem après
que estimar el planeta

va més lluny de les parets.
Cal cuidar la ciutat sencera.

Per això hui volem
que vos ajunteu amb nosaltres,
associacions, ajuntaments,
ciutadans i ciutadanes.

Quan siga major
recordaré estos dies.
Ho faré amb il·lusió,
ho faré amb un somriure.
Recordaré l'amor
que vaig rebre a les aules.
Recordaré les cançons,
vos recordaré a vosaltres.

(Part narrada)

Tindre un mestre és un regal.

Mestres, vos estimem!

Les nostres mans són menudes
Però junts podem fer grans accions.

B | PROPOSTES DIDÀCTIQUES

L'objectiu didàctic principal del text, així com de les cançons, consistix a proposar un debat sobre maneres concretes i properes d'apropar-nos a l'assoliment dels ODS. En este sentit, tant la part teatral com la música busquen, o bé prendre consciència d'algun problema o situació que necessite abordar-se des de les orientacions de l'Agenda 2030, o bé proposen solucions que poden emmarcar-se en diferents ODS. A continuació se n'exposen alguns.

ESCENA INICIAL

En la preparació d'este escenari es pot plantejar amb l'alumnat una activitat de debat sobre quina forma creuen que tindran les escoles en el futur. Què hi haurà, què i com s'ensenyarà, quins canvis creuen que es produiran i quines oportunitats i/o amenaces detecten?

ESCENA 1. ODS 4. EDUCACIÓ DE QUALITAT

Per a la preparació d'esta escena podem convidar l'alumnat a fer un debat sobre situacions d'assetjament escolar (*bullying*) que hagen pogut identificar a la seua escola, així com a pensar en possibles mesures per a fer-li front.

ESCENA 2 ODS 15. VIDA DELS ECOSISTEMES TERRESTRES

En este cas, es pot dur a terme una investigació breu sobre el corriol camanegre o altres espècies autòctones del nostre territori que estiguen amenaçades pel canvi climàtic o la contaminació.

ESCENA 3. ODS 13. ACCIÓ PEL CLIMA

Es proposa dur a terme una activitat de neteja de platges, parcs o espais públics de l'entorn de l'escola que duga a terme el projecte Innov@cant.

ESCENA 4. ODS 12 PRODUCCIÓ I CONSUM RESPONSABLE

Per a la preparació d'esta escena es pot realitzar una activitat en la qual l'alumnat pense com posar en pràctica les 5 erres a la seua escola.

ESCENA 5. ODS 17. ALIANCES PER A ASSOLIR ELS OBJECTIUS

Per últim, podem convidar l'alumnat a pensar i dur a terme algun projecte d'aprenentatge-servici senzill per a fer front a algun problema del seu poble.

C | AUTORIA

Figura 1. Fotografia de Jordi Pla en [Portal Cefire](#).

Jordi Pla Porta. Albaida 1990. Llicenciat en Filosofia. Assessor del Cefire d'Alcoi. Autor de "Per quatre fanecades" "Libro-objeto" i les obres de teatre escolar "Ladrillos en el muro" i "Protágoras-Sócrates. La discusión". És creador d'obres de caràcter literari-musical com "Sense fils", "A les portes de la ciutat", "El món als ulls" o espectacles de narració, titelles i música en directe com "El conte del llop i els ànecs", "El conte del calçetí i les rates" o "Els contes de Dino". Ha escrit el guió del còmic "El toc manual de campanes" publicat per l'AVL.

INNOV@ cant

GENERALITAT
VALENCIANA

Conselleria d'Educació, Cultura,
Universitats i Ocupació

